

på hvilket man slår med tvenne pinnar. Numera brukas alltid tvenne, olika stämda. *Slå på pukor.* — *Ss. Pukpinne, -skinn, -slagare.*

PUKA, v. n. 1. (gam.) Slå på pukor.

PUKE, m. sing. Se *Puktörne*.

PUKHVETE, n. sing. Ört med långa rödbruna blommor, på åkrar bland råg. *Melampyrum arvense.*

PUKLAF, pùkláv, m. 2. pl. — *lafvar.* Lafslägtet *Cyphelium*.

PUKTÖRNE, n. sing. Örtslägtet *Ononis*.

PULANG, -ång, m. 3. (fr. *Poulan*) I kortspel: 1) Insats af den, som gifver. — 2) Insats för hvarje vunnet spel, till kortpenningar. — 3) Tur, då man betalar dubbelt.

PULL! pull! int. (fam.) Uttryck, hvarmed man lockar höns.

PULLA, f. 1. 1) (fam.) Höna. — 2) Skämtsam benämning på små flickor. — 3) Ett slags sällskapsspel, då man med slantar kastar i en liten grop i marken.

PULLUNGE, m. 2. pl. — *ungar.* (fam.) 1) Se *Kyckling*. — 2) Tecken (\surd), som sättes i kanten af en skrift för minnes skull eller till ogillande.

PULPET, pullpét, m. 3. (lat. *Pulpitum*) Ställning med en snedt lutande plan upptill, att der vid förrätta något arbete, isynn. att skriva, läsa eller musicera. Deraf *Skrif-, Läs-, Notpulpet*.

PULPETTAK, pullpétták, n. 3. (bygn. k.) Halftak, stödt emot en vägg och utåt uppburet på stolpar.

PULS, m. 2. I. (lat. *Pulsus*) 1) Rörelse af de större ådrorna i kroppen, som kännes på flera ställen, isynn. vid handlofven, till följe af hjertats utvidgning och sammandragning. *Svag, stark, jemn, ojemn, hastig, långsam p. Känna någon på p-en*, med handen undersöka dess puls; (fig.) pröfva någon; försöka, hvad han går för. — 2) Se *Pulsåder*.

PULS, m. 2. II. Lång stång med en rund träklump i ändan, hvarmed fiskare stöta i vattnet, för att skrämma fisk i not.

PULSA, v. n. 1. Stöta med puls i vattnet.

— *Pulsande, n. 4. o. Pulsning, f. 2.*

PULSARE, m. 3. En, som pulsar.

PULSATION, pullsatschón, f. 3. (med.) Hjertats eller pulsens klappning.

PULSERA, v. n. 1. (med.) Klappa, slå. Säges om hjertat och pulsarna.

PULSHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar.* (fys.) Ett lufttomt glasarör, med kulor i begge ändar, af hvilka den ena är fylld med vatten, hvilket, när man omfattar röret med handen, begynner afdunsta, så att blåsor af vattengas uppstiga ur kulan i röret.

PULSÅDER, f. 1. pl. — *ådror.* Åder, som förer blodet ur hjertat genom hela kroppen.

PULSÅDERBRÄCK, n. 3. En pulsåders onaturliga utvidgning.

PULSÅDERSTAM, m. 2. pl. — *stammar.* (anat.) Åder, som förer blodet ut ifrån hjertat.

PULTRON, pulltrón, m. 3. (fr. *Poltron*) Feg stackare. — *Syn. Mes, Kruka, Hare.*

PULTRONERI, n. 3. Feghet, mesaktighet; feg handling.

PULVER, n. 3. (lat. *Pulvis*) 1) Hvarje till stoft rifvet eller stött ämne, isynn. läkemedel eller färgämnen. *Stöta till p.* — 2) Papper, hvari sådant finrifvet ämne är inviket. [Pulver.]

PULVERHEXA, f. 1. (fam.) Gammal hexa, [Pulver —.]

PULVERISERA, v. a. 1. Bringa ett ämne i pulverform, genom rifning, malning, stötning, o. s. v. — *Pulverisering, f. 2.* [Pulv —.]

PUMP, m. 2. Verktyg, hvarmed vatten uppfordras genom ett rör. *P-ar äro antingen sugpumpar eller tryckpumpar.*

PUMPA, v. a. 1. 1) Medelst pump uppfordra vatten. *P. vatten ur skeppsrummet. P. út*, genom pumpning utbringa. — 2) (fig. fam.) *P. någon*, locka ur honom något, som man vill veta. *P. i sig*, sluka i sig.

PUMPA, f. 1. 1) En af Gurkväxterna, ganska saftig och ofta ända till ett par lispund tung. *Cucurbita Pepo.* Se äfv. *Jättepumpa och Kalebasspumpa.*

PUMPANDE, n. 4. Se *Pumpning*.

PUMPARE, m. 3. En, som pumpar.

PUMPBORR, m. 2. Borr för pumpstockar.

PUMPERNICKEL, pùmp'rní'ck'l, s. (tyskt ord) 1) Det vanliga grofva brödet i Westfalen. Benämningen tros vara en förvriddning af *bon pour Nickel* (godt nog åt Nickel), såsom en fransk ryttare uppgifves hafva föraktligt yttrat sig derom, i mening att det var lagom åt hans häst, som hette Nickel. — 2) Ett slags torrt bakverk. — 3) Ett slags sällskapsspel.

PUMPFISK, m. 2. Det hål i däckets, hvarigenom pumpstocken går ned i fartyget.

PUMPGECK, m. 2. Se *Pumpsvängel*.

PUMPHJERTA, n. 4. Ventil, klappert eller vindfång i ändan af sugröret till en pump.

PUMPKAR, n. 3. Karet eller sugen till en brandspruta.

PUMPKLAFF ell. PUMPKLAPP, m. 2. Se *Pumphjerta*.

PUMPLÅDER, n. 3. Se *Pumphjerta*.

PUMPMAKARE, m. 3. En, som gör och lagar pumpar.

PUMPNING, f. 2. Vattens uppfordring medelst pump.

PUMPENSARE, m. 3. En, som rensar pumpar. — 2) Redskap, som dervid nyttjas.

PUMPRÄNNA, f. 1. Ränna, hvari vatten pumpas upp.

PUMPRÖR, n. 3. Röret i en pump, hvarigenom vattnet uppdrages.

PUMPSKO, m. 3. pl. — *skor.* Se *Pumpstölfvel*.

PUMPSKRAPA, f. 1. Se *Pumprensare*, 2.

PUMPSLAG, n. 3. Den myckenhet vatten, som pumpen drager upp för hvarje gång.

PUMPSNUT, m. 2. Tvåvingad insekt, lik en Humla. *Bombylus major.*

PUMPSOT, n. 3. Fyrkantig plankbyggnad, som omgifver pumparna på ett fartyg.

PUMPSTOCK, m. 2. Borråd stock, som begagnas till pumpör.

PUMPSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger.* Pistongen i en pump.

PUMPSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar.* Det nedre och mindre stycket af ett pumpör.

PUMPSVÄNGEL, m. 2. pl. — *svänglar.* Svängel, hvarmedelst en pump sättes i rörelse.

PUMPPERK, n. 3. Maskin, hvarmedelst vatten uppfordras ur grufvor, o. s. v.

PUMPVIPP, m. 2. Se *Pumpsvängel*.

PUNCT, se *Punkt*.

PUND, n. 3. 1) Se *Lispund. Ett p. smör.* — 2) Brukades fordom, för att motsvara ordet *Talent*. Deraf uttrycket i bibeln: *Gräfsa ned sitt p.*, hvilket äfv. (fig.) betyder: Ej bruka sina naturliga förmögenheter eller sin skicklighet, sina